

at stille et Par Ændringsforslag, væsentlig af formel Natur.

Ordføreren (Lillelund): Efter denne, med Undtagelse af et enkelt Medlems Tale, i alt væsentlig fredelige Forhandling kan jeg fatte mig ganske kort. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var unægtelig lidt højt oppe. Han talte om, at vi ved dette Lovforslag ønsker at spænde Livremmen ind for en enkelt Samfundsklasse i vort Folk. Det forbavser mig, at en saadan Udtalelse virkelig kan fremsættes. Forslaget gaar, som enhver ved, ud paa at stille et i Virkeligheden ubegrænset Beløb til Raadighed for Hjelpekasserne for at afhjælpe den Nød, som Arbejdsløsheden let vil kunne medføre i den kommende Vinter. Et Forslag, som stiller en saadan Hjælp til Raadighed for de arbejdsløse og deres Familier, skal man virkelig have Mod til at kalde for et Forslag, der gaar ud paa at spænde Livremmen ind hos Arbejderne i Danmark! Ja, kan man sige noget saadant, saa er der overhovedet ikke nogen Grænse for, hvad der fra den Side kan siges. Men det forekommer mig, at man for sin egen Skyld i alt Fald burde undlade at fremsætte slige Udtalelser.

Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister nu fremkom med om Forsikringsgrundlaget og Arbejdsløshedskasserne. Men ved de Ændringsforslag, som er stillede, saavel som ved selve Lovforslaget indrømmer man fra alle Sider, at det er umuligt paa Forsikringsgrundlaget indenfor Arbejdsløshedskasserne at give den ekstraordinære Hjælp, som er nødvendig. Ser man paa det principale Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, vil man se, at det dør foreslaas at forhøje Dagpengene med $1\frac{1}{2}$ —2 Kr. — vel at mærke, Staten skal betale det hele —, og man foreslaar, at der skal kunne fortsættes med Hjælpen, indtil det samme Antal Dage, i hvilke Understøttelsen ydes ifølge Vedtægten, er naaet — men ogsaa denne fortsatte Hjælp skal Staten og Kommunen betale helt og fuldt. Der er ikke i nogen af disse Henseender noget som helst, som Kasserne skal bære. Men naar det er Tilfældet, maa vi for vort Vedkommende sige, at det ønsker vi ikke at være med til. Kan Hjælpen ikke ydes paa Forsikringsgrundlaget, maa vi lade Arbejdsløshedskasserne bevare det Grundlag, de nu er byggede paa, og saa lade den yderligere Understøttelse, som der kan blive Tale om, gaa over til at blive ydet paa Hjelpekassegrundlaget.

Fra det radikale Partis Side stilles der Ændringsforslag om, at det skal være en

Pligt for Hjelpekasserne at give den i Forslaget omhandlede Understøttelse efter faste Regler. Det forbavser mig, at man fra den Side har saa lidt Tillid til de folkevalgte Repræsentanter i Hjelpekassernes Bestyrelse. Det forekommer mig, at det viser i nogen Grad en Mistillid til Hjelpekassebestyrelserne, der er flertalsvalgte efter den almindelige Valgret. Jeg har imidlertid den Tillid til dem, der er valgte ind i Hjelpekassernes Bestyrelse, og som i en Aarrække er skolede i dette Arbejde ikke mindst under Verdenskrigen, at de vil forstaa baade i Landkommunerne og i Købstæderne at finde den rette Maade, som Hjælpen bør ydes paa, og den Maade, hvorpaa Nøden i Virkeligheden bedst muligt kan afhjælpes.

Udvalgets radikale Mindretal, de ærede Medlemmer Hr. Dahlgaard og Hr. Rode, har i sine Bemærkninger i Betænkningen udtalt, at Henlæggelsen af Forvaltningen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse til Hjelpekasserne let foranlediger en Tilflytning af arbejdsløse til de Kommuner, som yder den største Hjælp. Den højtærede Indenrigsminister har jo allerede imødegaaet dette; jeg skal kun tilføje, at en saadan Tilflytning lader sig nu ikke saa let gøre, bl. a. ogsaa, fordi man ikke er i Stand til at faa Husly paa det tilflyttede Sted — desværre, kan jeg fristes til at sige. Det er ikke muligt at skaffesig Bolig i en anden Kommune, hvorved der i Virkeligheden desværre kommer til at hvile en Art Stavnsbaand paa Kommunernes Beboere.

Jeg skal til Slutning paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale at stemme imod samtlige de stillede Ændringsforslag, saaledes at Forslaget kan vedtages i den Skikkelse, i hvilken det er fremsat af den højtærede Indenrigsminister.

J. P. Nielsen: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Harboe) sagde om vort Ændringsforslag Nr. 2, hvori det gøres til en Pligt for Kommunerne at udbetale Understøttelser, at dette kun var en formel Ændring. Men naar det er Tilfældet, naar det opfattes af det konservative Folkeparti paa den Maade, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Harboe kunde have tiltraadt vort Ændringsforslag. Det havde i hvert Fald forbedret Regeringsforslaget, idet de arbejdsløse rundt om i Kommunerne i saa Fald kunde være sikre paa at faa Understøttelse.

Til den ærede Ordfører (Lillelund) vil jeg gerne sige, at naar han har den Tro, at man ude omkring i Kommunerne vil yde de Understøttelser, som Lovforslaget tilsigter